

תת"ע 326/09/16 - מדינת ישראל נגד אלישיב יחזקאל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 326-09-16 מדינת ישראל נ' אלישיב יחזקאל
לפני כבוד השופט אריה זרזבסקי

בעניין: מדינת ישראל
נגד
אלישיב יחזקאל
המאשימה
הנאשם

הכרעת דין

בית המשפט מזכה את הנאשם מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו ביום 30/12/15 בשעה 14:40 או בסמוך, בכביש מס' 2 ק"מ 18.5 מצפון לדרום, נהג הנאשם ברכב מ.ר. 9089559 מבלי שהיה חגור בחגורת בטיחות בניגוד לתקנה 83ב(א) לתקנות התעבורה.

המחלוקת

אין מחלוקת בין הצדדים בדבר נסיעתו של הנאשם במקום ובזמן הנזכר בכתב האישום.

סלע המחלוקת הוא בדבר היותו של הנאשם חגור בחגורת בטיחות.

הנאשם טוען כי הוא היה חגור בעת נסיעתו ואילו השוטר טוען כי הוא לא היה חגור.

פרשת התביעה

מטעם התביעה העיד ע/ת1. בעדותו הקריא את נסיבות המקרה שערך בהתאם לדוח המקורי שנכתב על ידו. הדוח המקורי והשכתוב הוגשו וסומנו ת/1 ות/2 בהתאמה.

בחקירתו הראשית תיאר ע/ת1 את נסיבות המקרה:

" ש. באיזה תאריך אירע העבירה.

ת. 30.12.15 יום רביעי שעה 14.40. מיקום כביש 2 לדרום בקמ' 18.5.
עמוד 1

ש. הנאשם אמר כי הוא כופר בעבירה, מה תוכל לומר על זה?

ת. מפנה לנסיבות כאשר אני מקביל לרכב הנ"ל מצידו השמאלי סובבתי ראשי לימין הייתי דרך חלון נהג כי הנהג הנ"ל אינו חגור בחגורת בטיחות. וכך זיהיתי כי אכן הוא לא חגור" (עמ' 7 שורות 4-8 לפרוטוקול)

בחקירתו הנגדית של ע/ת1 הוא טען כי היה קשר עין, ראות טובה ומזג האוויר לא היה גשום בעת העצירה ולא ידע להשיב בדבר היותו של חלון רכב הנאשם מוגף אם לאו.

ע/ת1 אישר כי לפי הנרשם בדוח רכבו של הנאשם היה מימין לניידת ולאור היותו שוטר תנועה הוא מסתכל הסתכלות נרחבת בתא השטח בו הוא נמצא.

הנאשם עימת את השוטר לגבי הנכתב בדו"ח כי חגורת הבטיחות אינה בתפס כנדרש:

" ש. למרות הראות הטובה בכל זאת הבחנת כי החגורה אינו בתופס כנדרש?

ת. כן.

ש. מה תאמר על כך שגם אם אתה רמבו לא תוכל להבחין מעולם בנתונים שהצגת כי יש לך קשר עין לתופס חגורת הבטיחות?

ת. כמו שרשמתי אבזם חגורה לא היה בתופס כנדרש.

ש. מפנה לדוח כתבת כי הבחנת שהנהג מושך את החגורה בידו הימנית, תוכל להיות ספציפי יותר וגם להדגים לבימ"ש?

ת. אין ביכולתי להדגים כי אני לא זכור את המקרה עצמו אני יכול לשער כאשר מדובר בפעולת משיכת החגורה ביד ימין.

ש.ת. יש לי רשיון נהיגה עם רכב בעל 4 גלגלים. " (עמ' 8 שורות 16-23 לפרוטוקול)

ובהמשך:

"ש. אמרת שראית שהחגורה בתפס החגורה?

ת. לאחר עצירתו הנהג היה חגור בחגורה בחזרה, כך רשום בדוח

ש. אז מתי לא הייתי חגור?

ת. כשהייתי מקביל לרכב כמו שרשום בדוח.

ש. אני אומר לך שגובה סף החלון ברכב שלי זה 1.22 מטר מהכביש עד סף חלון תחתון, בניידת זה 95 סמ' כלומר יש הפרש גבהים מבחינת הגובה לשוטר בניידת ומסובב ראשו בערך 100 פעם בשעה ?

ת. כפי שציינתי אני לא מומחה בתחום הרכב ולא שולט במידות הרכב גבהים וכדומה. אין ביכולתי להעריך את המרחק. " (עמ' 8,9 שורות 6-30 לפרוטוקול)

בחקירתו החוזרת ע/ת 1 העיד כי החגורה ברכב הנאשם הייתה על הקורה השמאלית, ולא יכול היה להתייחס את פערי הגבהים אותם ציין הנאשם. לשאלת בית המשפט ציין ע/ת 1 כי הוא ישב כנוסע בניידת.

פרשת ההגנה

הנאשם העיד להגנתו.

בחקירתו הראשית העיד כי אכן נסע באותו יום ובאותה שעה מצפון לדרום בכביש מס' 2 ותיאר את האירוע. הוא העיד כי חלונות רכבו היו מוגפים בעת הנסיעה והוא חלף על פני הניידת מימין ובעת העצירה בצד הכביש עצרו עוד 2 רכבים נוספים לאור כריזת השוטר.

לדבריו, הוא נשאל על ידי השוטר מדוע לא היה חגור קודם והוא ענה כי הוא היה חגור כל הזמן. כמו כן לטענתו, דבריו לגבי זה שבעבר היה לו פטור מחגורת בטיחות הוצאו מהקשרם וכי מה שתיאר השוטר בדוח לא יכול היה להיות.

הנאשם הגיש תמונות של הרכב שלטענתו בו נהג בעת האירוע. התמונות הוגשו וסומנו נ/1, נ/2.

בחקירתו הנגדית אישר הנאשם כי הוא נהג ברכב שמספרו הרשום תואם לנכתב בדוח ביום ובשעה הרלוונטיים בכביש 2 לדרום כשהניידת הייתה משמאלו לזמן קצר. הנאשם העיד כי בעת כריזת השוטר לעצור לא ידע בבירור אם התכוונו אליו.

דין והכרעה

ההלכה קובעת במקרים כגון דא, די בכך שהנאשם יצביע על ספק סביר ויוכיח כי גרסתו מתקבלת על הדעת, יש לה אחיזה בחומר הראיות ואיננה השערה נטולת בסיס, לעניין זה ראה: י. קדמי, על הראיות, מהדורה משולבת ומעודכנת תש"ע - 2009, חלק רביעי, עמ' 1674 - 1681.

יצוין כי בנסיבות המקרה לא צוין כי נשמר קשר עין רצוף עם הנאשם עד לעצירתו. כמו כן לא צוין איך נעצר הנאשם

והיכן נעצר.

זאת ועוד לצד טענת הנאשם כי בעת שעצרו אותו השוטרה היה הוא חגור בחגורת בטיחות והשוטר עצמו הבחין בכך.

ישנו קושי בגרסת המאשימה אשר טמונה בעובדה כי הנאשם נהג ברכבה גבוהה המזהשלה שוטרים, דבר אשר הקשה עליהם להבחין באם אכן נהגה הנאשם ללא חגורת בטיחות.

בנסיבות העניין המשימה לא הצליחה להוכיח מעבר לכל ספק סביר את אשמת הנאשם.

לאור כך, החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש המחוזי בת"א.

ניתנה היום, כ"ה תמוז תשע"ז, 19 יולי 2017, במעמד הצדדים.